

Logg från Älva

Datum: 17 november 2022

Elevloggare: Charles Rodin

Personalloggare: Felicia

Position: Las Palmas

Planerat datum för att segla vidare: -

Beräknad ankomst till nästa hamn: -

Väder:

Elevlogg:

Det vi gjort idag; ätit frukost, städat, städat, varit trötta, klagat över värmen. Ätit svingod mat på en väldigt trevlig restaurang. Gråtit lite över att äventyret i princip är slut. Men också smålett lite när man tänker tillbaka på alla minnen som redan inpräntats i skallen.

21:45 hängde jag och Selma på Clara upp i råseglet. Vi klättrar upp vips så har det gått 1.5h. När jag sitter där kollar jag ut och ser ett berg med hundratals av tindrande små gatlyktor som glimrar för fullt. Jag zoomar in och fokuserar på olika lyktor och inbillar mig att varje ljusprick är ett specifikt minne från resan. Jag siktar på en och öppnar minnet, denna gång var det när vi träffade Håkan Hellström. Jag skiftar fokus och ser en liten mindre ljusprick, öppnar den och nu var det natten vi anlände till Älva. Jag byter prick och nu spelas första badet i Atlanten och jag minns hur alla log och hur salt vattnet var. Nästa ljusprick i akt, första hissningen av seglen. Highfiven teamet runt när vi bräckt för fullt. Ny prick igen, utsiktsplatsen i Madeira, parallellt spelas bestigningen av berget i Málaga. Bergmans "in the navy", "Jau har baudat" Alla Chicagomatcher. Alla timmar som spenderades på bryggdäck. Allsångerna och musiktrivia. Alla oföreglömliga pranks. Nergolningen Alla glassarna vi åt. Marockanska lokaltrafiken in till M'Diq. Stanken i hytterna. Per och Sörens morgonförmedlingar. Wifi-caféet i Marina Smir. Alla vackra delfiner. Den tindrande marelden mellan Lissabon och Madeira. Det lugnande brummet från Älvas motor. Jag skymtar en udda blinkande men ändå stark ljusprick: De dömande ögonen i nacken när man ska fylla vattenflaskan och stannar upp hela frukostkönen. Alla pokerrundor. Vår marockanska guide Nabil. Hej knäckt spelen och röda damp. Konserten vi fick av eleverna på Francisco Franco. Gondolåkningen i Madeira. Alla samtal på nattvakterna. Brandronderna man verkligen gjorde noga. Jannes fotografiexcellens. "hallåååå Kareem." Aloe veran man la på när man var röd som en kräfta. Alvas valnötsallergiutslag. Limbotävlingen. Pastel de nata i Lissabon. Alla hoppen från bogspröten när vi stannade mitt i Atlanten och gladbadade. Bananananas i Madeira. Den där sablars svarta säcken. All mässingputs som straff. Stjärnhimlarna. Är det där en 00 eller? Carros dj-ande i byssan. Catarinas byssan-suckar. Gourmet-chipsen.

Casa Roja restaurangen som sög och prouschutoo pizzan där. Alla falska brandlarm. Skratten, tårarna och löken.

- Nu är det dags säger Clara, Romina och Viggo har redan klättrat ned. Jag borta i mina tankar kommer tillbaka till nuet, parerar bort till masten och klättrar ned. I skrivande stund sitter jag i salongen med en oerhörd separationsångest och känner en obeskrivlig tacksamhet för denna resa. Tack alla inblandade! Varför måste roliga saker ta slut? Om 25 minuter kommer bussen och snart är man hemma vid -2 graders mörker och snö. Nu säger jag hejdå!

Personallogg:

Hej alla där hemma!

Nu har tiden för LK20 ombord runnit mot sitt slut, och dagen har spenderats nästan enbart åt den något fruktade slutstädningen. Även om eleverna städar varje dag krävs det en ordentlig städning i slutet av varje resa ändå. Ibland verkar det som att dammet kryper fram när vi i besättningen ska kolla om det är städat, men efter 6 timmar sken hela skeppet! På kvällen sen gick vi och åt tapas alla tillsammans, vilket var både trevligt och gott.

Efter en månad tillsammans med denna klass börjar det kännas konstigt att resan har nu snart har nått sitt sluteskede. Imorgon lämnar klassen Älva och Las Palmas, och för min del tar resan snart slut också. Det har varit fantastiskt kul att få komma tillbaka till Älva som besättning, 2 år efter jag själv var elev. Vi har haft fantastiskt väder och LK20 har hela tiden haft humöret på topp!

Felicia